

КОГА ВЖРВИ — ВЖРВИ.

Един беден самарджия през целия си живот правил самари. Той работил денонощно и колкото пари спечелвал, менявал ги на жълтици и ги зашивал в един стар самар, който стоял окачен на гредите самичек настрана от другите. Така лека полека печелил и стария самар се пълнил все повече с пари.

Еднаж самарджията бил по работа, а в дюкяна останал чирака му. В това време дошел един бедняк и поискал да си купи вехт самар, защото нямал повече пари за нов. Чирака мерил всички стари изхвърлени от употреба самари, но никой не лежал добре на кончето. Най-сетне метнал поглед на гредата, видел самара със сжкровището и рекъл: „Искам да ти услужа, че си беден човек, но самар не подхожда на твоето конче. Ще сваля и този изоставен от много години самар, ако и той не стане — нямаш кжсмет“.

Чирака свалил самара от гредата, премерил го на кончето и той тжй му прилегнало на гжрба, като че е мерен за него. Зарадвал се чирака, зарадвал се и купувача, взел самара и си отишел.

Дошел привечер самарджията и щом влязжл в дюкяна, метнал очи да види самара с неговото скрито богатство и се смаял:

- Кжде е самара от гредите? — запита той.
- Продадох го, отговорил чирака.
- Кому го продаде?

— На един бедняк. Той нямаше пари да си поржча нов по мярка, та искаше стар и ефтин. Аз ме-рих на кончето всички стари самари и никой от тях